

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

The Relationship between Administrator's Competencies in the New Normal and Effectiveness of the Schools under Phatthalung Primary Educational Service Area Office 1

สุธิดา คำจิต*, รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ

Sutida Kamjeed, Rungchatchadaporn Vehachart

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา 90000

Faculty of Education, Thaksin University, Songkhla 90000 Thailand

*Corresponding author E-mail: kruoil.sutida@gmail.com

(Received: November 25 2024; Revised: January 12 2025; Accepted: January 27 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 (2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 259 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยเครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ มีค่าเท่ากับ .975 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีค่าเท่ากับ .955 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) สมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = .866^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : สมรรถนะของผู้บริหาร; ยุควิถีใหม่; ประสิทธิผลของสถานศึกษา

Abstract

This study aims to (1) examine the competencies of administrators in the new normal under Phatthalung Primary Educational Service Area Office 1, (2) study the effectiveness of schools, and (3) analyze the relationship between administrators' competencies and school effectiveness. The research sample consisted of 259 teachers selected through systematic random sampling. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire, with reliability values of .975 for administrators' competencies and .955 for school effectiveness. Data were analyzed using mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient.

The findings revealed that (1) administrators' competencies in new normal, both holistically and individually, were at a good level; (2) school effectiveness, both holistically and individually, was also at a good level; and (3) there was a strong positive correlation ($r = .866^{**}$) between administrators' competencies and school effectiveness at a significance level of .01.

Keywords : Administrators' competencies; New normal; Effectiveness of Schools

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้คู่คุณธรรม มีจิตสำนึกต่อความเป็นพลเมือง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมถึงส่งเสริมความเท่าเทียมและสิทธิตามกฎหมาย โดยเน้นการศึกษาเพื่อสร้างอาชีพ ความคิดสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและประเทศชาติ การจัดการศึกษาครอบคลุมทุกระบบ มีการกำหนดมาตรฐานและประกันคุณภาพที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศในทุกด้าน พร้อมเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน เช่น ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการพัฒนาและสนับสนุนการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคง และความยั่งยืนให้กับสังคมไทย (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ (พ.ศ. 2561 - 2580) ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิรูปประเทศ โดยมุ่งเน้น 6 ด้าน ได้แก่ ความมั่นคง การแข่งขัน ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ความเสมอภาคทางสังคม คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการบริหารภาครัฐอย่างสมดุล มีการกำหนดกิจกรรมสำคัญ 5 ด้าน หรือ “Big Rock” เช่น การสร้างโอกาสทางการศึกษาตั้งแต่ปฐมวัย พัฒนาการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ผลิตรายวิชาที่มีคุณภาพ ปรับอาชีพศึกษาเน้นการปฏิบัติสู่การจ้างงาน และปฏิรูปการวิจัยและธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลางอย่างยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ทั้งนี้นโยบายด้านการศึกษา “เรียนดี มีความสุข” โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกล่าวถึงในภาพรวมของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยส่งเสริมคุณธรรม ความมีวินัย และศักยภาพตามความถนัดของผู้เรียน สนับสนุนการอ่านและจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง พร้อมอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม พัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับ ความสนใจ ส่งเสริมงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม สร้างความเข้าใจประวัติศาสตร์และปลูกฝังความรักชาติ เตรียมผู้เรียนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมคุณภาพครูและการแนะแนว เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับคำแนะนำมีข้อมูลตัดสินใจเส้นทางการเรียนและอาชีพ ดูแลสุขภาพกายและใจ พร้อมสร้างโอกาสฝึกงานและรายได้ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและเศรษฐกิจในสังคมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566)

จุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้กล่าวถึง การเร่งปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม องค์ความรู้ และทักษะการใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย พร้อมทั้งรู้เท่าทันภัยไซเบอร์ อีกทั้งเสริมสร้างระบบ ดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียน ครู และบุคลากรผ่าน

MOE Safety Platform และความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การป้องกันและช่วยเหลือเด็กตกหล่น เด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และกลุ่มเปราะบางเพื่อให้เข้าถึงการศึกษาระดับภาคบังคับ การพัฒนาหลักสูตรเน้นสมรรถนะและการเรียนการสอนประวัติศาสตร์หน้าใหม่ และศีลธรรม เพื่อสร้างพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ พร้อมส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม และค่านิยมไทย เพื่อสื่อสารความเป็นไทยสู่สากล การพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญาด้วย Active Learning และการวัดผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การพัฒนาผู้บริหารและครูให้มีมาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณ และจิตวิญญาณความเป็นครู พร้อมแก้ปัญหาหนี้สินครูด้วยความรู้ด้านการเงินและการออม และการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนการศึกษาที่ตอบสนองต่อยุคดิจิทัลและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

ยุควิถีใหม่ (New Normal) เป็นวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต เนื่องจากผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้สังคมต้องปรับตัวสู่รูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ เช่น การเว้นระยะห่าง การใส่หน้ากาก และการฟื้นฟูเศรษฐกิจ นำไปสู่การสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เมื่อเวลาผ่านไป ผู้คนจะปรับตัวจนวิถีชีวิตใหม่นี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของความปกติ ในด้านการศึกษา ความปกติใหม่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้อย่างมีวินัย ผู้สอนต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ขณะที่สถานศึกษาต้องนำนโยบายมาปรับใช้ตามบริบทในพื้นที่ ส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์และการปรับตัว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) โดยมีผู้บริหารเป็นจุดเชื่อมโยงของนโยบายกับการปฏิบัติ จึงต้องพัฒนาสมรรถนะเพื่อนำการปฏิรูปการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ และพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ให้บรรลุเป้าหมาย

ประสิทธิภาพของสถานศึกษา นับว่าเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของสถานศึกษารวมถึงความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอก การปรับปรุงและบูรณาการกระบวนการทำงานเพื่อรักษาความสมบูรณ์ขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ Mott (1972) ได้ระบุว่า การประเมินประสิทธิภาพของโรงเรียนมี 4 ด้าน โดยพิจารณาจาก 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาของสถานศึกษา การพิจารณาทั้ง 4 ด้านนี้ช่วยให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนและตอบสนองต่อความต้องการของยุคสมัย

สมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่เป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานชาติและการเปลี่ยนแปลงของโลก ผู้บริหารต้องมีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน รวมถึงความสามารถในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ องค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะผู้บริหารยุควิถีใหม่ ได้แก่ การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ การบริหารการเปลี่ยนแปลง และการยืดหยุ่นและปรับตัว สอดคล้องกับแนวคิดของ Zwell (2000) ได้ศึกษาการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีสมรรถนะที่จำเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การเฝ้าสังเกตการณ์งานสัมพันธ์ภาพ คุณลักษณะส่วนบุคคล การจัดการ และความเป็นผู้นำ ส่วนแนวคิดของ Hellriegel et al. (2001) ได้สรุปสมรรถนะผู้บริหารไว้ 6 ประการ ดังนี้ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การวางแผน และบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การทำงานร่วมกับทีม การดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ การตระหนักรู้ต่อโลกาภิวัตน์ และการบริหารตนเอง ดังนั้น สมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิผลต่อสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผดุงสุภา คนคล่อง (2566) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารในวิถีปกติใหม่ที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านการบริหารจัดการ ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านการยืดหยุ่น และปรับตัวต่อสถานการณ์ และด้านการพัฒนาตนเอง

แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 - 2570 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ได้กำหนดประเด็นกลยุทธ์ (Strategic Issue) โดยมีการส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรในวัยเรียนทุกคน ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยการส่งเสริมการจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะในศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ การพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน รวมถึงความรู้ ทักษะในสังคมยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาให้ทันสมัย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1, 2566)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญในองค์กรการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ มีบทบาทต่อการกำหนดทิศทาง นโยบาย และ

นำพาสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายไปสู่ความสำเร็จ ผู้บริหารที่มีคุณภาพย่อมก่อให้เกิดประสิทธิผลผู้เรียนที่มีคุณภาพ จากการศึกษา รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 พบว่า ร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน รายวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 63.68 รายวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 36.86 รายวิชาคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 35.79 และ รายวิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 46.29 หากพิจารณาเทียบรายวิชากับระดับประเทศ ยังมีวิชาภาษาอังกฤษที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ในขณะที่คะแนนจากรายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 พบว่า สำนักงานเขตมีนโยบายในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน รวมถึงพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน รวมถึงความรู้ทักษะในสังคมยุคชีวิตวิถีใหม่ จึงทำให้เขตพื้นที่ปรับตัวให้สถานศึกษาสามารถทำการจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการมีประสิทธิผลของสถานศึกษาในทุกด้าน เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสร้างสถานศึกษาให้เป็นองค์กรนวัตกรรมยุคใหม่เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1, 2566)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 เพื่อที่จะนำผลการวิจัยไปเป็นสารสนเทศพื้นฐานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและปรับปรุงหาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนให้เหมาะสมกับยุคสมัย และมีคุณภาพต่อไป อีกทั้งผลของการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการบริหารงานโรงเรียนที่ในการจัดการศึกษาวิถีใหม่ต่อไป

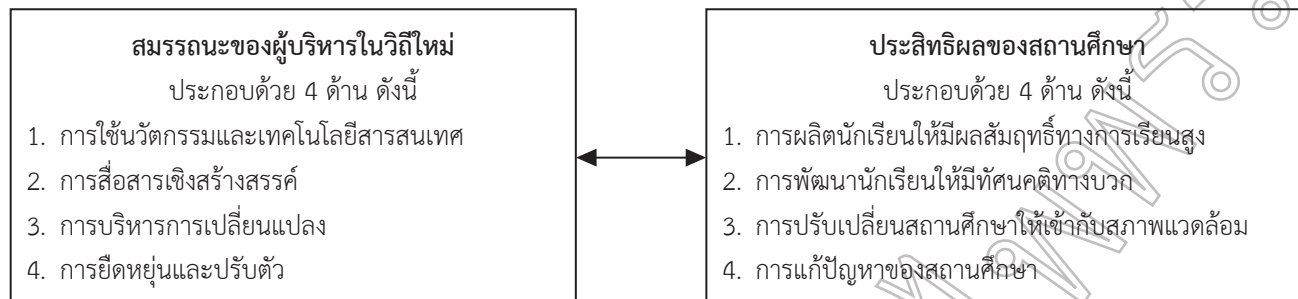
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยศึกษา

สมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งใช้แนวคิดการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลของ Mott (1972) โดยนำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 980 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 276 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie and Morgan (1970) และสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดสถานศึกษา จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) ประกอบด้วยข้อคำถามกำหนดไว้ 4 ด้าน จำนวน 80 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) ประกอบด้วยข้อคำถามกำหนดไว้ 4 ด้าน จำนวน 80 ข้อ

ผู้วิจัยมีการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00 ได้นำไปใช้ทดลอง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้จากการนำไปทดลองใช้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (1990) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .955

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยการจัดส่งหนังสือราชการแนบแบบสอบถามในรูปแบบลิงค์หรือ QR Code แบบสอบถามออนไลน์โดยใช้ Google Forms ไปยังโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 276 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 259 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.84 และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สำหรับการคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 วิเคราะห์โดยหา

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ในภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพัทลุง เขต 1	n = 259		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.3299	0.4816	มาก
2. การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์	4.3644	0.5387	มาก
3. การบริหารการเปลี่ยนแปลง	4.3633	0.5635	มาก
4. การยืดหยุ่นและปรับตัว	4.3910	0.5378	มาก
รวม	4.3620	0.4702	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.3620$, S.D. = 0.4702) โดยเรียงลำดับ คือ การยืดหยุ่นและปรับตัว ($\bar{X} = 4.3910$, S.D. = 0.5378) การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.3644$, S.D. = 0.5387) การบริหารการเปลี่ยนแปลง

($\bar{X} = 4.3633$, S.D. = 0.5635) และการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.3299$, S.D. = 0.4816) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ในภาพรวมและรายด้าน

ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพัทลุง เขต 1	n = 259		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.4328	0.5003	มาก
2. การพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.4749	0.5424	มาก
3. การปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เข้ากับสภาพแวดล้อม	4.4405	0.4897	มาก
4. การแก้ปัญหาของสถานศึกษา	4.4096	0.5667	มาก
รวม	4.4353	0.4768	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.4353$, S.D. = 0.4768) โดยเรียงลำดับ คือ การพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{X} = 4.4749$, S.D. = 0.5424) การปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.4405$, S.D. = 0.4897) การผลิตนักเรียน

ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X} = 4.4328$, S.D. = 0.5003) และการแก้ปัญหาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.4096$, S.D. = 0.5667) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิฤติใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต

สมรรถนะของผู้บริหารในวิฤติใหม่	ประสิทธิผลของสถานศึกษา (n = 259)				รวม
	การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (Y ₁)	การพัฒนาให้นักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก (Y ₂)	การปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เข้ากับสภาพแวดล้อม (Y ₃)	การแก้ปัญหาของสถานศึกษา (Y ₄)	
การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ (X ₁)	.502**	.456**	.562**	.534**	.572**
การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ (X ₂)	.745**	.663**	.686**	.801**	.807**
การบริหารการเปลี่ยนแปลง (X ₃)	.721**	.724**	.757**	.784**	.827**
การยืดหยุ่นและปรับตัว (X ₄)	.768**	.737**	.769**	.844**	.866**
ภาพรวม	.770**	.729**	.784**	.834**	.866**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิฤติใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = .866^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดในเรื่องของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศกับการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดระหว่างการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

ด้านการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดในเรื่องของการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์กับการแก้ปัญหาของสถานศึกษา และมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดระหว่างการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์กับการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดในเรื่องของการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับการแก้ปัญหาของสถานศึกษา และมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงกับการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ด้านการยืดหยุ่นและปรับตัว พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดในเรื่องของการยืดหยุ่นและปรับตัวกับการแก้ปัญหาของสถานศึกษา และมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดระหว่างการยืดหยุ่นและปรับตัวกับการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะของผู้บริหารยุควิฤติใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิฤติใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิฤติใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารยุควิฤติใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การยืดหยุ่นและปรับตัว การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ การบริหารการเปลี่ยนแปลง และการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานการณ์การแพร่ระบาด Covid-19 ที่ผ่านมามีทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำการพัฒนาและบริหารองค์กร ต้องแสดงศักยภาพในการเตรียมพร้อมรับมือกับทุกสถานการณ์ ยอมรับปรับตัวและยืดหยุ่น พร้อมกับพัฒนานตนเองและส่งเสริมพัฒนา

ศักยภาพของบุคลากรในสังกัดอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และจรรยาบรรณวิชาชีพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จัดโครงสร้างองค์กรให้มีความยืดหยุ่นตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง มีประสิทธิภาพ รวมทั้งนโยบายการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ และมาตรฐานการศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหาร สถานศึกษาได้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับใช้ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหาร การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม เหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบงาน ทำให้เกิดความทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน พร้อมทั้ง มีสมรรถนะการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ อันดีระหว่างบุคลากร นักเรียน โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน และพัฒนาศักยภาพของ สถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่าง ต่อเนื่อง ทำให้สถานศึกษามีความทันสมัยและตอบสนองต่อเหตุการณ์ ต่าง ๆ และความยืดหยุ่นในการบริหารงานสามารถช่วยให้ สถานศึกษาเติบโตและพัฒนาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ มาลัยรัตน์ เพ็งประสิทธิ์พงศ์ (2566) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารต้องพัฒนาและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์กร ให้มีประสิทธิภาพ โดยต้องปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องกับ บริบทปัจจุบัน เปิดโอกาสให้ครูแสดงศักยภาพในการทำงานอย่าง เต็มที่มีทักษะในการคิดปรับตัวต่อวิธีการการแก้ปัญหาในการทำงาน อย่างเป็นระบบพัฒนาความสามารถในการบูรณาการทำงานได้อย่าง หลากหลายมิติตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุภัตรา สกุลแก้ว (2566) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาถือว่าเป็นผู้นำของบุคลากรในสถานศึกษาซึ่งผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องมีความรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการใช้ความสามารถ ทางด้านบริหารการศึกษาและการบริหารด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ในการปฏิบัติหน้าที่ในการประสานงาน ประสานความคิด ทักษะ การสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์รวมถึงการสร้างขวัญกำลังใจ การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ร่วมงานให้มีความร่วมมือร่วมใจมีความ พึงพอใจและมีความรักใคร่สามัคคีในหมู่คณะในการปฏิบัติงาน ทุกอย่าง เพื่อไปสู่จุดหมายของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผัสย์สุภา คนคล่อง (2566) ได้ศึกษา สมรรถนะของผู้บริหารในวิถียุคใหม่ที่มีผลต่อประสิทธิผลของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในวิถียุคใหม่โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านการยืดหยุ่นและปรับตัวต่อ สถานการณ์อยู่ในระดับมากที่สุด

2. จากผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดย ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ การพัฒนา

นักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก การปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้เข้ากับ สภาพแวดล้อม การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และการแก้ปัญหาของสถานศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารจัดการ กำหนดวิสัยทัศน์ ที่ชัดเจน บริหารงานที่มีประสิทธิภาพด้วยวิธีการทำงานที่เป็นระบบ มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม โดยผู้บริหารและครูร่วมกัน ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นไทย ควบคู่ไปกับการสร้าง จิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีความรู้ควบคู่กับ คุณธรรม ปลุกฝังผู้เรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก พัฒนาหลักสูตรให้ก้าว ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีการบริหารจัดการสถานศึกษา ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ส่งผลให้ สถานศึกษาได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองและชุมชนและพร้อมให้ ความร่วมมือในการพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับ แนวคิดของ นิน โพลีศรี (2561) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพของ สถานศึกษา เป็นความสามารถของโรงเรียนในการผลิตนักเรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งแสดงถึงคุณภาพทางวิชาการ นอกจากนี้ โรงเรียนยังต้องพัฒนา นักเรียนให้มีทัศนคติในทางบวก ตลอดจนสามารถปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความสามารถในการแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยังสอดคล้องกับ แนวคิดของ ธัญลักษณ์ ชูศรีโหม (2564) ได้กล่าวว่า การส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษา โดย ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อปลูกฝังค่านิยมให้แก่ นักเรียน สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายที่มุ่งเน้นการเสริมสร้าง ความซื่อสัตย์สุจริต โดยส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมและ การปฏิบัติตนที่แสดงออกถึงความจริงใจและความซื่อสัตย์ ทั้งนี้ การดำเนินการมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้เป็น พื้นฐานสำคัญของนักเรียนในการศึกษาทุกรายวิชา อันจะนำไปสู่ การพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกานต์ แยมชื่น (2566) ได้ศึกษาทักษะผู้บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ การแก้ปัญหาภายใน สถานศึกษา การพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง การพัฒนาทัศนคติทางบวก และการปรับเปลี่ยนและพัฒนา สถานศึกษา

3. จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะ ของผู้บริหารยุควิถียุคใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานการณ์วิกฤตการแพร่ระบาดของ Covid-19 ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตและระบบการศึกษา ทำให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีการปรับตัวในการเผชิญและแก้ปัญหาในการทำงาน ทำให้ผู้บริหารมีความพร้อมในการบริหารสถานศึกษาที่ยืดหยุ่นและปรับตัวในการรับมือกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงหรือปัญหาที่เกิดขึ้นของสถานศึกษาและให้ความสำคัญของการบริหารการเปลี่ยนแปลงในด้านนโยบายเทคโนโลยี และวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจ และแรงจูงใจแก่บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรวมทั้ง การบริหารงานที่ตอบสนองนโยบายการศึกษา การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร การสร้างเครือข่ายความร่วมมือและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ทำให้การบริหารงานตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย แสงดวง (2565) ได้ศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มีศักดิ์ แสงศิลา (2566) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ ด้านความยืดหยุ่นและปรับตัว กับประสิทธิผลของสถานศึกษาด้านการแก้ปัญหาของสถานศึกษา เพราะผลการวิจัยสมรรถนะของผู้บริหารด้านความยืดหยุ่นมีความสัมพันธ์กับการแก้ปัญหของสถานศึกษามากที่สุด

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ ด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ด้านการพัฒนานักเรียนมีทัศนคติทางบวก เพราะผลการวิจัยด้านการใช้นวัตกรรมและ

เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับด้านการพัฒนานักเรียนมีทัศนคติทางบวกน้อยที่สุด ทั้งนี้ผู้บริหารอาจจะมีการจัดทำแผนการนำนวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างเหมาะสม และเห็นคุณค่าในการอยู่ร่วมกันในสังคม

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ ด้านการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะผลการวิจัยด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาน้อยที่สุด ทั้งนี้ผู้บริหารอาจจะมีการประเมินผลการใช้และปรับปรุงแก้ไขนวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย นำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ สูงขึ้น

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ ด้านความยืดหยุ่นและปรับตัว เพราะผลการวิจัยด้านความยืดหยุ่นและปรับตัวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษามากที่สุด ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในสถานศึกษาบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ครูนำความรู้ความสามารถมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและมีส่วนร่วมในการพัฒนา และปรับปรุงโรงเรียนในทุกด้านให้ทันต่อสภาพแวดล้อมในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และการบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุนการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพ

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุควิถีใหม่กับประสิทธิผลของสถานศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารในโอกาสต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://waa.inter.nstda.or.th/stks/pub/2017/20170313-Education-Development-Plan-12.pdf>. 2561.

- กระทรวงศึกษาธิการ. นโยบายการศึกษา เรียนดี มีความสุข. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://moe360.blog/2023/09/14/minister-ed-statement-ed-policy/2566>.
- ณัฐกานต์ แยมชื่น. (2566). ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*. 3(6): 331-348.
- ธวัชชัย แสนดวง. (2565). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดชลบุรี. *ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี*.
- ธัญลักษณ์ ชูศรีโฉม. (2564). แนวทางการจัดการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*. 11(1): 49-62.
- นิน โพธิ์ศรี. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการบริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*. 7(2): 88-98.
- ผัลย์สุภา คนคลอง. (2566). สมรรถนะของผู้บริหารในวิถีสปอร์ตใหม่ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 29(2): 132-148.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. *ราชกิจจานุเบกษา*. ฉบับกฤษฎีกา 116, 74 ก (19 สิงหาคม 2542): 1-4.
- มาลัยรัตน์ เฟื่องประสิทธิ์พงศ์. (2566). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2. *วารสารมจร อุบลปริทรรศน์*. 8(1): 1049-1062.
- มีศักดิ์ แสงศิลา. (2566). ความสัมพันธ์สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*. 9(1): 62-73.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.phatthalung1.go.th/2566>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. จุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.obec.go.th/2566>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *ข้อเสนอระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตในปี 2040*. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อีเลฟเว่น สตาร์ อินเตอร์เทรต.
- สุภัทรา สุกุลแก้ว. (2566). ทักษะการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ. ใน *รายงานการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 5*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 1105-1112.
- Campbell, J.P. (1977). *On the nature of organizational effectiveness new perspective on Organizational effectiveness*. San Francisco: California: Jossey – Bass Inc.
- Hellriegel, D., Jackson, S. E., & Slocum, J. W. (2001). *Management: A competency-based approach*. 10th ed. Cincinnati: South-Western College Publishing.
- Mott, P. E. (1972). *The Characteristics of Effective Organizations*. Harper & Row.
- Pramjeeth, S. & Mutambara, E. (2022). A conceptual leadership framework and process for leading in a volatile environment. *Academy of Strategic Management Journal*. 21(S1): 1-15.
- Semuel R. Olayvar. (2021). School Heads' New Normal Leadership and Its Influence on Collaborative School Culture. *International Journal of Academic Multidisciplinary Research (IJAMR)*. 5.
- Zwell, M. (2000). *Creating a culture of competence*. New York: John Wiley & Sons.